

ΑΕΚ: εποχές, ιστορία και μνήμες. Μια άλλη προσέγγιση... (Νότης Μαυρουδής, Μουσικοσυνθέτης)

/ [Πεμπουσία](#)

Την ΑΕΚ τη γνώρισα στα παιδικά μου χρόνια. Κατοικώντας σε ένα σημείο της Αθήνας (Καλλιθέα), μέσω φιλικών γνωριμιών τής αδελφής μου, κατάφερα και γνώρισα εργαζόμενα παλληκάρια που παράλληλα παίζανε μπάλα στην ομάδα τού Πανιωνίου και της ΑΕΚ, στην αρχή της δεκαετίας τού '60. Από δίπλα και τον θρύλο τής ΑΕΚ Κώστα Νεστωρίδη, που κατοικοέδρευε επαγγελματικά στην οδό Ματζαγριωτάκη και μας έδειχνε στις αλάνες, σε εμάς τους λιλιπούτειους, πώς να κλωτσάμε το τόπι, ένα στρογγυλό μίγμα πιεσμένων εφημερίδων δεμένων με σπάγκο...

Ανάμεσα στους συγγενείς, φίλους, πρόσφυγες πόντιους, ήταν φυσικό να ακολουθήσω την ΑΕΚ και το προσφυγικό κοινωνικό ρεύμα της. Δεν υπήρξα οργανωμένος οπαδός αλλά θαύμαζα πάντα την τέχνη τού ποδοσφαίρου και τους

συμβολισμούς τής αγωνιστικότητας, της ανταγωνιστικότητας, του κόπου, των στόχων, της αριστείας, της στρατηγικής, του καθαρού μυαλού εν ώρα δράσης κλπ. Η ΑΕΚ συμβόλιζε για μένα την ήρεμη δύναμη και ο γιατρός Λάκης Νικολάου συνεχίζει να εμπνέει εμπιστοσύνη για τον σεβασμό στις παραδόσεις τής ομάδας...

Οι καταστάσεις και οι ισορροπίες, με το πέρασμα του χρόνου και τις αλλαγές που φέρνουν οι καιροί, αλλοίωσαν και μέρος των οπαδών τής ομάδας μας (μειοψηφικές ευτυχώς), που για κάποιο διάστημα μπήκαν στο... παιχνίδι, αποφασίζοντας ουσιαστικά πάνω σε ζητήματα που δεν αφορούσαν τον κόσμο αλλά τη διοίκηση. Η βία έγινε χαρακτηριστικό αυτών των μειοψηφιών με απίστευτα γεγονότα ντροπής... Για ποιον αθλητικό πολιτισμό θα μπορούσαμε να επιχειρηματολογήσουμε τότε; Είχαμε καταπέσει σε ένα σωματείο απaráμιλλης απαξίωσης, πληρώνοντας λάθη τού παρελθόντος. Πέσαμε στις χαμηλές κατηγορίες, αλλά μετά δυο χρόνια επιστρέψαμε εκεί που μας αξίζει. Ο πρωταθλητισμός όμως είναι στόχος που θα πρέπει να τον παλέψεις και να ματώσεις για να τον φτάσεις και δεν θα σου τον χαρίσει κανείς!

Η ΑΕΚ συμβολίζει εποχές, ιστορία και μνήμες. Το θέμα είναι να κατανοηθούν αυτές οι έννοιες από τους νέους παίκτες, Έλληνες και αλλοδαπούς, να προσαρμοστούν στα ιδανικά τής συγκεκριμένης ομάδας που γεννήθηκε από τα σπλάχνα της προσφυγιάς και τού ήθους της. Αυτό από μόνο του είναι στόχος: τόσο στο ποδόσφαιρο, όσο και στον πολιτισμό. Η ΑΕΚ περνάει δύσκολα χρόνια και θα έπρεπε να στηρίζεται σε ιδανικά παρμένα από το ιστορικό παρελθόν της. Σε στόχους που θα την σπρώξουν προς την προστασία και την υλοποίηση αυτών των ιδανικών, κάτι που θα μεταμόρφωνε και θα καθιστούσε την ομάδα μας σε κραταιά δύναμη! Όσο οι παίκτες ήταν ποτισμένοι με τέτοιες σκέψεις, όσο η τιμή και η αξία τής φανέλας πρυτάνευε στον κάθε αγώνα, τόσο μεταβάλλονταν οι παίκτες σε παιχταράδες και η ομάδα βίωνε νικηφόρα τον πρωταθλητισμό.

Οι εποχές άλλαξαν με ταχύτατους ρυθμούς. Μια διαφορετική πραγματικότητα είναι μπροστά μας:

-Πληθώρα ξένων παιχτών στην παγκοσμιοποιημένη αγορά, που εμπόδισε την εξέλιξη των Ελλήνων παιχτών.

-Άγνοια, από τους νέους παίκτες, τού ιστορικού παρελθόντος που έχει σημαδέψει αυτή την ομάδα.

-Η ανέγερση νέου γηπέδου που πιθανότατα θα τονώσει το ηθικό τής ομάδας και θα συγκεντρώσει και πάλι τους φίλους τής ΑΕΚ σαν μια οικογένεια, που θα προσφέρει περισσότερη αίγλη σε ηθικό επίπεδο, απέναντι στις άλλες ομάδες.

-Η ομάδα αντιμετώπισε, κατά καιρούς, μια ανεξέλεγκτη κατάσταση σε επίπεδα

δισαιτητικής διεύθυνσης που μας στέρησε βαθμούς από φάλτσα σφυρίγματα...

-Οικονομικός ανταγωνισμός με ομάδες ισχυρότερες ως προς το βαλάντιό τους. Και, πάντα, η οικονομία, όπως γνωρίζουμε, παίζει αποφασιστικό ρόλο...

-Διοικητικές κατά καιρούς αστοχίες και διαχείριση, που έφεραν την ομάδα σε δύσχερή θέση.

-Ανοχή τής διοίκησης σε απρεπείς συμπεριφορές ενίοτε και παιχτών, καθώς και ομάδων οπαδών που πρωτοστατήσανε κατά καιρούς σε βανδαλισμούς και άθλιες συμπεριφορές, δήθεν «για το καλό» τής ομάδας, με αποτέλεσμα βαριές και ασήκωτες τιμωρίες στην ίδια την ομάδα...

Γνωρίζω ασφαλώς πως στο ποδόσφαιρο, πειστικός λόγος είναι τελικά εκείνος τού φιλάθλου, που ζει στο γήπεδο και τρέχει όπου βρεθεί η ομάδα για να την υποστηρίξει. Υπάρχουμε όμως και εμείς οι υπόλοιποι, ίσως οι περισσότεροι, που δεν έχουμε την άμεση επαφή. Κι εμείς φίλαθλοι-οπαδοί τής ΑΕΚ είμαστε, από άλλο μετερίζι... Ακούστε και τη δική μας φωνή, που δεν είναι μέσα από τον αγωνιστικό χώρο, αλλά συμπάσχει σε νίκες και ήττες τής ομάδας.

Δεν μπορώ φυσικά να αναφερθώ σε όλα τα προβλήματα και τα θέματα που απασχολούν την ομάδα μας, που δεν είναι και λίγα. Όμως θα είχα τη διάθεση να δω την ΑΕΚ σε μια νέα, ανανεωμένη και πραγματικά αισιόδοξη φάση, στη νέα χρονιά τού 2017. Το έχουμε ανάγκη όλοι! Στελέχη, παίχτες σημερινοί, παλαίμαχοι, δοξασμένοι παίχτες, που έγγραφαν ιστορίες και ύφαναν θρύλους, οπαδοί, φίλαθλοι, το ίδιο το ποδοσφαιρικό άθλημα στη χώρα μας, έχει ανάγκη την ανανέωση της εικόνας τής ΑΕΚ και την παλαιότερη αίγλη της.

Μπορούμε; Ας το προσπαθήσουμε...

Παρατήρηση: Το παραπάνω κείμενο είναι το δεύτερο και τελευταίο μέρος της ομιλίας του μουσικοσυνθέτη Νότη Μαυρουδή, σε ημερίδα για την ΑΕΚ, οργανωμένη από τη Λέσχη Ιστορίας και Πολιτισμού της ΑΕΚ, στο ξενοδοχείο Hilton, στις 8/1/2017.